

ПОЛІГЕДРИЧНА СТРУКТУРА ФЕРОМАГНІТНИХ ФАЗ ТИПУ $Fe_{23}V_3Nd_2$

В.О. Бовда, М.М. Матюшенко, О.М. Бовда

*Національний науковий центр «Харківський фізико-технічний інститут»,
м. Харків, Україна*

Вивчення магнітної структури $Fe_{23}V_3Nd_2$ доповнене координаційним аналізом атомної структури. За нейтронодифрактометричними даними, опублікованими в роботі [3], виведені координаційні поліедри атомів і описана полігедрична структура фази. Розглянута кореляція магнітних моментів з координаційними поліедрами і найкоротшими міжатомними відстанями.

вершин з однаковою (або достатньо наближеною) відстанню від центра.

ВСТУП

У тернарній системі Fe-V-Nd існує фаза $Fe_{23}V_3Nd_2$, стабільна при температурах 908...1013 К [1]. Атомна структура загартованої фази досліджена методами дифрактометрії в характеристичному випромінюванні і виміряні магнітні властивості [2]. Методом порошкової нейтронодифрактометрії визначена магнітна структура – координатні параметри атомів і величина магнітних моментів атомів [3].

Вивчення атомної структури доповнене в даній роботі результатами координаційного аналізу – виведені поліедри атомів й описана полігедрична структура $Fe_{23}V_3Nd_2$.

МЕТОД ДОСЛІДЖЕННЯ

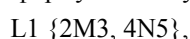
У вивченні фази застосовано метод координаційного аналізу атомної структури [4]. В основу метода покладено принцип першого найбільшого проміжка в послідовності міжатомних відстаней $1/q$.

Координаційний поліедр характеризується геометрією поліедра (*топологічні параметри*, вид симетрії і назва) і розподілом атомів по вершинах поліедра (*координаційна формула*, найкоротша відстань і відносна ширина шару координаційної сфери як ступінь розмитості координації).

Назва поліедру відображає гранні параметри.

Топологічні параметри (цілі числа) включають і вершинні параметри V^n і гранні параметри Γ_r , наприклад, для ікосаедра 12^5 , 20_3 , де V – кількість вершин з індексом v , Γ – кількість граней з індексом g ; v – кількість граней (або рубів), що сходяться в вершині, g – кількість вершин у грані.

Координаційна формула записується в вигляді

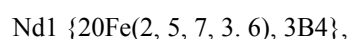

$L1$ – атом, що займає центр поліедра; $M3$, $N5$ – атоми, які займають вершини поліедра (в порядку збільшення відстані вершини від центра); 1, 3, 5 – номери позицій атомів у структурі; 2, 4 – кількість

РЕЗУЛЬТАТИ ДОСЛІДЖЕННЯ

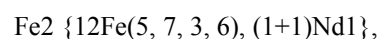
Атомна структура. Атомну структуру фази $Fe_{23}V_3Nd_2$ описують сім позицій різновиду симетрії $I-43d$ (220): дві діагонально моноваріантні $16c$ (x, x, x) і дві моноваріантні $24d$ ($x, 0, 1/4$) та три загальні $48e$ (x, y, z). 13 координатних параметрів атомів подані в табл.1 Перші дві позиції займають атоми Nd і Fe, а дві другі – Fe і V; загальні позиції зайняті атомами Fe. Відтак, 112 атомів складають структурний мотив кубічних ґраток $Fe_{23}V_3Nd_2$ (4I)c.

Координація позиції (табл. 2 і 3). Триконтогекса-тригедр $23,39$ ($3^4 12^5 8^6, 36_3 3_4$) виду симетрії 3 (рис.1,а) утворюють атоми від усіх позицій, за винятком Nd:

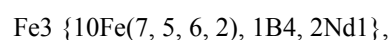
де найкоротша відстань на осі 3 $q=0,3014(2)$ нм і дещо більша для другого атома Fe $q=0,312(2)$ нм; усі інші атоми вкладаються в $dq/q=0,104$.

Ікосотетрагедр $14,24$ ($12^5 2^6, 24_3$) виду симетрії 3 (див.рис.1,б) утворюється атомами від усіх позицій, за винятком Fe2, V4:

де кількості атомів трикратні, що зумовлене видом симетрії, і найкоротша відстань $q=0,2558(2)$ нм з $dq/q=0,121$ (для Fe); атоми Nd, розташовані на осі 3 на неоднакових відстанях від центра, центрують тригони Fe5,6 та Fe7,3.

Ікосодигедр $13,22$ ($1^4 10^5 2^6, 22_3$) виду симетрії 2 (див.рис.1,в) утворюється атомами від усіх позицій, за винятком Fe3:

де кількості атомів Fe двократні, що зумовлене видом симетрії, і найкоротша відстань $q=0,2393(2)$ нм (у тетрагедрі) з $dq/q=0,149$ (для Fe); атоми Fe і Nd утворюють *діагональний ікосагедр*

$(12^5, 20_3)$, а з доданою вершиною бору –
ікосодигедр.

Атомна структура фази $\text{Fe}_{23}\text{B}_3\text{Nd}_2$ (4I)с I-43d (220)
 $a=1,4161(1)$ нм, $V=2,8398(3)$ нм³, $\rho=7.5101(9)$ кг/м³, Fe184 B24 Nd16 [3]

Позиція		Атом	x	Y	z	M, μ_{B}
1	16c	Nd	0.0579(1)	0.0579(1)	0.0579(1)	1,080
2	16c	Fe	0.1808(1)	0.1808(1)	0.1808(1)	1,957
3	24d	Fe	0.1657(1)	0	0.25	1,550
4	24d	B	-0.0579(1)	0	0.25	0
5	48e	Fe	0.5623(1)	0.5174(1)	0.3423(1)	2,263
6	48e	Fe	0.6237(1)	0.6825(1)	0.3722(1)	2,145
7	48e	Fe	0.7273(1)	0.5339(1)	0.3967(1)	1,934

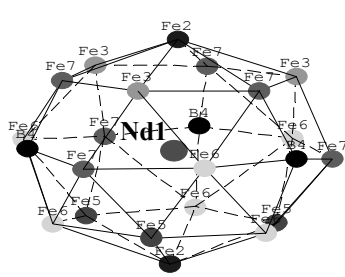
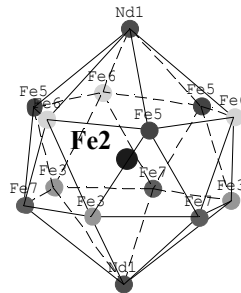
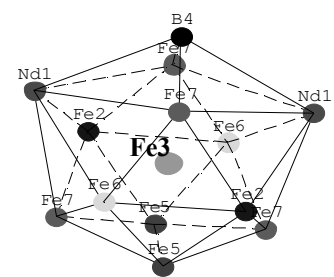
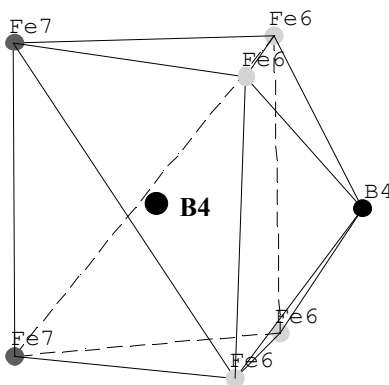
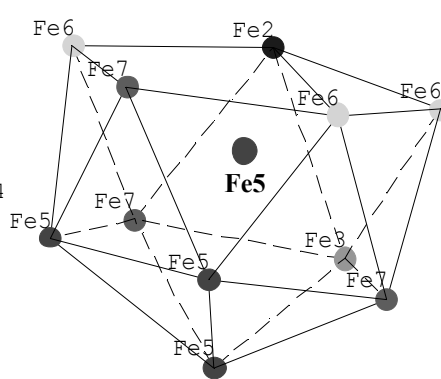
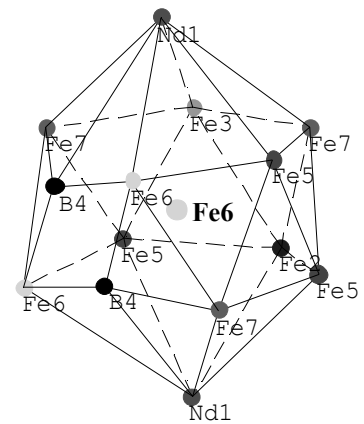
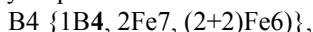
(23,39) *a*(14,24) *б*(13,22) *в*(7,10) *г*(11,17) *д*(14,23) *е*

Рис.1. Геометричний образ координаційного полігедрa для структури $\text{Fe}_{23}\text{B}_3\text{Nd}_2$:
a - триконтогекса-тригедр (23,39) $3^4 12^5 8^6, 36_3 3_4$ виду симетрії 3;
б - ікосотетрагедр (14,24) $12^5 2^6, 24_3$ виду симетрії 3;
в - ікосодигедр (13,22) $1^4 10^5 2^6, 22_3$ виду симетрії 2;
г - декагедр (7,10) $5^4 2^3, 10_3$ виду симетрії 2;
д - гексодека-моногедр (11,17) $3^4 8^3, 16_3 1_4$ виду симетрії 1;
е - ікосоди-моногедр (14,23) $2^4 10^5 2^6, 22_3 1_4$ виду симетрії 1

Міжатомні відстані та координаційні поліедри у структурі Fe₂₃B₃Nd₂

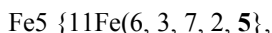
Симетрія	Позн.	Корд. число	Відстань, нм	Δq/q	Топологічна формула V ^v , F _f	Об'єм, нм ³
3	Nd1 (16c)	1Fe2 3Fe5 1Fe2 3Fe7 3Fe3 3Fe6 3B4 3Fe6 3Fe7	0.3014(2) 0.3107(2) 0.3118(2) 0.3128(2) 0.3225(2) 0.3255(2) 0.3280(2) 0.3301(2) 0.3329(2)	0.104	3 ⁴ 12 ⁵ 8 ⁶ , 36 ₃ 3 ₄	0.1066
3	Fe2 (16c)	3Fe5 3Fe7 3Fe3 3Fe6 1Nd1 1Nd1	0.2558(2) 0.2688(2) 0.2750(1) 0.2868(2) 0.3014(2) 0.3118(2)	0.121	12 ⁵ 2 ⁶ , 24 ₃	0.0578
2	Fe3 (24d)	2Fe7 2Fe5 2Fe6 2Fe7 2Fe2 1B4 2Nd1	0.2393(2) 0.2466(2) 0.2556(1) 0.2616(2) 0.2750(1) 0.3166(2) 0.3225(2)	0.149	1 ⁴ 10 ⁵ 2 ⁶ , 22 ₃	0.0511
2	B4 (24d)	1B4 2Fe7 2Fe6 2Fe6	0.1900(2) 0.1983(2) 0.2194(2) 0.2228(2)	0.172	5 ⁴ 2 ⁵ , 10 ₃	0.0119
1	Fe5 (48e)	1Fe6 1Fe3 1Fe7 1Fe6 1Fe7 1Fe6 1Fe2 2Fe5 1Fe7 1Fe5	0.2451(2) 0.2466(2) 0.2471(2) 0.2522(2) 0.2530(2) 0.2530(2) 0.2558(2) 0.2587(2) 0.2619(2) 0.2660(2)	0.085	3 ⁴ 8 ⁵ , 16 ₃ 1 ₄	0.0342
1	Fe6 (48e)	1B4 1B4 1Fe5 1Fe5 1Fe5 1Fe3 1Fe7 1Fe7 1Fe7 2Fe6 1Fe2 1Nd1 1Nd1	0.2194(2) 0.2228(2) 0.2451(2) 0.2522(2) 0.2530(2) 0.2556(1) 0.2589(2) 0.2638(2) 0.2681(2) 0.2823(2) 0.2868(2) 0.3255(2) 0.3301(2)	0.170	2 ⁴ 10 ⁵ 2 ⁶ , 22 ₃ 1 ₄	0.0527
1	Fe7 (48e)	1B4	0.1983(2)	–	–	–

Декагедр 7,10 ($5^4 2^5, 10_3$) виду симетрії Γ_1 (див.рис.1,г) утворюється атомами Fe і В:

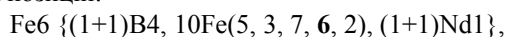
де кількості атомів Fe двократні, що зумовлене видом симетрії, і найкоротша відстань до вершини, еквівалентної центрові, $q=0,1900(2)$ нм по осі 2; атоми Fe займають вершини деформованого *ди-тригедра* (6,5) з $dq/q=0,172$.

Гексодека-моногедр 11,17 ($3^4 8^5, 16_3 1_4$) виду симетрії Γ_1 (див.рис.1,д) утворюється атомами лише Fe:

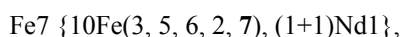
де кількості атомів Fe однократні, що зумовлене видом симетрії, і найкоротша відстань $q=0,2451(2)$ нм (у фазі α -Fe $q=0,2483$ нм) і $dq/q=0,085$; еквівалентні центрові вершини складають *вакантний тетрагедр* з центром в позиції 12а (3/8 0 1/4) на осі 2.

Ікосоди-моногедр 14,23 ($2^4 10^5 2^6, 22_3 1_4$) виду симетрії Γ_1 (див.рис.1,е) утворюється атомами від усіх позицій:

де кількості атомів однократні, що зумовлене видом симетрії, і найкоротші відстані до атомів бору ті, що в декагедрі (7,10) з $dq/q=0,170$ (для Fe); еквівалентні центрові вершини складають *вакантний тригон*.

Ікосагедр 12,20 ($12^5, 20_3$) виду симетрії Γ_1 утворюється атомами від усіх позицій (у другій координаційній сфері) і блокується атомом бору:

де найкоротша відстань $q=0,239(2)$ нм (у фазі α -Fe $q=0,2483$ нм) і $dq/q=0,255$ (для Fe).

Відношення між полігедами (табл. 4). Атомні структури, що описуються різними комбінаціями (кількості і способів з'єднання) полігедрів з топологічними параметрами виду

$$(B, \Gamma) = 12^5 n^6, (20+2n)_3, \quad (1)$$

де $n=0, 2, 3, 4$ - кількість вершин, доданих до ікосагедра, відносяться до простих структур тетради Франка-Каспера. Полігедр з $n=1, 5$ і вище геометрично неможливі [8].

Реально існують ікосагедри ($n=0$) й ікосодигедри ($n=1$), топологічні параметри яких підлягають умові:

$$(B, \Gamma) = m^4 (12-2m)^5 (m+n)^6, (20+2n)_3, \quad (2)$$

де $m=0, 1, \dots, 6$ для $n=0, 1, 2, 3, 4$ і 8.

а) *Полігедр з $\Gamma_3 > 20_3$ ($n > 0$).*

На прикладі структури $Fe_{23}B_3Nd_2$ (4I)c, в якій є, зокрема, ікосотетрагедр (14,24) з $n=2$, видно, що існує триконтогексагедр (20,36) з $n=8$ за формулою (1). Без врахування трьох вершин, зайнятих бором, триконтогекса-тригедр (23,39) набуває вигляду

$$3^4 12^5 8^6, 36_3 3_4 = 3^4 <12^5 8^6, 36_3> 3_4,$$

де за дужки $< >$ винесені однакові вершинні і гранні параметри з однаковими індексами, що означає вилучення по вершині з трьох тетрагонів даного полігедра.

Таблиця 3

Кількість певних полігедрів у вершинах даного полігедра									
Поз.	Nd	Fe	Fe	B	Fe	Fe	Fe	(B,Γ)	q_{min} , нм
1	0	1+1	3	3	3	3+3	3+3	23,39	0,3014
2	1+1	0	3	=	3	3	3	14,24	0,2558
3	2	2	0	1	2	2	2+2	13,22	0,2393
4	=	=	=	1	=	2+2	2	7,10	0,1900
5	=	1	1	=	2+1	1+1+1	1+1+1	11,17	0,2451
6	1+1	1	1	1+1	1+1+1	2	1+1+1	14,23	0,2199
7	=	=	=	1	=	=	0	1,0	0,1983

1, 2, 3 – кількість вершин розташованих найближче до центра.

У рамці по діагоналі позначена кількість вершин, еквівалентних центрові,

= означає несумісність полігедрів

Таблиця 4

Відношення між координаційними полігедами структури $Fe_{23}B_3Nd_2$ (4I)c						
Поз.	B,Γ	n, m	$m^4 (12-2m)^5 (m+n)^6, (20+2n)_3$	$\langle B, \Gamma \rangle$	Назва	B,Γ *
1	23,39	$\langle 8, 0 \rangle$	$3^4 12^5 8^6, 36_3 3_4$ $= 3^4 \langle 12^5 8^6, 36_3 \rangle 3_4$	$\langle 20, 36 \rangle$	триконтогексагедр	20,36 **
2	14,24	2,0	$12^5 2^6, 24_3$			14,24
3	13,22	1,1	$1^4 10^5 2^6, 22_3$			12,20
4	7,10	-5,5	$5^4 2^5, 10_3$			
5	11,17	$\langle -$ 2,2>	$3^4 8^5, 16_3 1_4$ $= 1^4 \langle 2^4 8^5, 16_3 \rangle 1_4$	$\langle 10, 16 \rangle$	гексодекагедр	12,20
6	14,23	$\langle 1, 1 \rangle$	$2^4 10^5 2^6, 22_3 1_4$ $= 1^4 \langle 1^4 10^5 2^6, 22_3 \rangle 1_4$	$\langle 13, 22 \rangle$	ікосодигедр	12,20
7	1,0					12,20

* У структурі $Fe_{23}B_3Nd_2$ (4I)c без позиції бору.

** У структурі $Fe_{14}Nd_2$ B (4P)t триконтогексагедр (20,36) у модифікованому вигляді $1^4 10^5 9^6, 36_3$ ($n=8, m=1$).

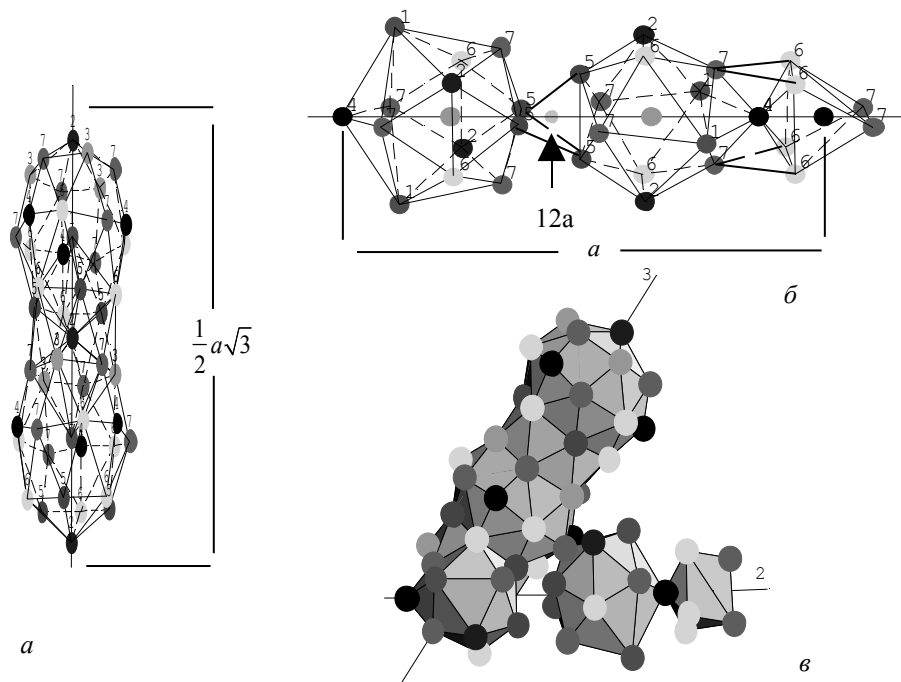

Рис. 2. Конформація координаційних полієдрів у структурі $Fe_{23}B_3Nd_2$:

a - трансляція, утворена триконтогекса-триєдрами (20,39) з суміжними вершинами, що в центрах ікосотетраєдрів (14,24); *б* - трансляція з періодом *a* уздовж осі 2, утворена двома ікосодигедрами (13,22) з гексодека-моноєдрами (11,17) і двома боровими декаєдрами (7,10); *в* - структурний мотив фази $Nd_2Fe_{23}B_3$

Триконтогексаєдр $\langle 20,36 \rangle$ спостерігається у структурах $Ni_{17}Th_2$ (2P)h, Co_3B_2Zr (3Rh) [7] та ін.

Виокремлення вершини 1^4 тетрагона 1_4 з ікосоди-моноєдра (14,23)

$$2^4 10^5 2^6, 22_3 1_4 = 1^4 \langle 1^4 10^5 2^6, 22_3 \rangle 1_4$$

дає $\langle 13,22 \rangle$ ікосодигедр, який існує в даній структурі. Отже, ікосоди-моноєдр є ікосодигедр з доданою вершиною бору, яка утворює тетрагон. Триангулювання тетрагона може привести до ікосотетраєдра (14,24). Ікосоди-моноєдр (14,23) має відношення до ікосотетраєдра (14,24) з виродженням рубом. З вилученням із структури позиції бору випадає вершина з ікосодигедра (13,22), а з ікосоди-моноєдра (14,23) – дві вершини, й обидва полієдри стають ікосаєдрами. Топологічні параметри ікосодигедра не підлягають умові (1) для $n=1$.

б). Полієдри з $\Gamma_3 \langle 20_3 \rangle$ ($n < 0$).

Зменшення кількості тригонних граней означає віднімання вершин від ікосаєдра (вершина виходить з координації) і в топологічній формулі (2) $n < 0$.

Зокрема, в гексодека-моноєдрі (11,17) вилучення вершини 1^4 засвічує складовий полієдр

$$3^4 8^5, 16_3 1_4 = 1^4 \langle 2^4 8^5, 16_3 \rangle 1_4,$$

де в дужках є гексодекаєдр (10,16) з $m=2$ для $n=-2$.

Гексодека-моноєдр (11,17) з доданою вершиною атома Nd1 переходить в ікосаєдр ($12^5, 20_3$), коли вилучить із структури позицію, зайняту бором.

Боровий декаєдр (7,10) підлягає умові (2) з $m=5$ для $n=-5$.

Структурний мотив (рис.2). Триконтогекса-триєдри (23,39) атомів Nd укладаються на осі 3 суміжними вершинами (Fe2), які є центрами ікосотетраєдрів (14,24). Послідовне чергування даних полієдрів утворює трансляцію з періодом $\frac{1}{2}a\sqrt{3}$ ($=1,226$ нм). Такий полієдричний блок можна розцінювати, як укладання суміжними гексагонами *додєка-дигедрів* (12,14), центри яких зайняті атомом Fe2 або атомом Nd1, яким замінена пара атомів Fe2 (див.рис.2,а).

Трансляція вздовж осі 2 може бути описана додаванням вакантної позиції 12а, координаційним полієдром якої є *тетраєдр* (див.рис.2,б). Боровий декаєдр та два ікосодигедри (13,22), що з'єднуються через вакантний тетраєдр, утворюють трансляцію вздовж осі 2.

Тип структури представлений шістьма фазами, що в табл. 5.

Магнітна структура. Термодинамічно стабільна в інтервалі 908...1013К фаза $Fe_{23}B_3Nd_2$ перебуває в парамагнітному стані ($T_c=659$ К). Феромагнетизм мегастабільної фази визначається її магнітною структурою і величинами моментів полієдрів (див.табл.1).

Магнітний момент насичення, віднесений до формульної одиниці $\Gamma_{23} B_3 Nd_2$, для $T=Fe$ дорівнює $48,79\mu_B$ [3] чи $50,65\mu_B$ [2], для $T=Co$ – $34,0\mu_B$ і $4,0\mu_B$ для $T=Ni$ [6]. У фазах $(Fe, Co)_{23}B_3Nd_2$ температура Кюрі монотонно підвищується від 659 К для $x=0$ до 1218 К для $x=1$ і магнітний момент атома Fe збільшується від $2,02\mu_B$ для $x=0$ до $2,17\mu_B$ для $x=0,8$

[5]. Магнітний добуток у фазі $Fe_{23}B_3Pr_2$, рівний $(BH)_{max} = 1,7 \text{ МГсЕ}$ ($B_r=6,7 \text{ кГс}$, $H_c = 1,5 \text{ кЕ}$), підвищується на порядок (до $15,0 \text{ МГсЕ}$) під впливом доданого титану [6].

Таблиця 5

Фази типу $Fe_{23}B_3Nd_2$ (4D)c і магнітні властивості				
Склад	a, 10 нм	T _c , К	M _s , μB/f.u.	Літ.
$Fe_{23}B_3Nd_2$	14,16	659	48,79	2, 3
	14,19	655		1
$Fe_{23}B_3Pr_2$	14,18	644	-	1
$Fe_{23}B_3Sm_2$	14,18	663	-	1
$Fe_{23}B_3Gd_2$	14,11	689	-	1
$Co_{23}B_3Nd_2$	13,84	1218	34,0	6
	13,86	1218		5
$Ni_{23}B_3Nd_2$	13,79	12	4,0	6

Каталог координаційних полієдрів для $Fe_{23}B_3Nd_2$ (за числом Г)

В,Г	Назва	Рис.	Топологічна формула	Вид сим	Назва російською
4, 4	тетраєдр		$4^3, 4_3$	2	тетраэдр
6, 5	ди-триєдр		$6^3, 2_3, 3_4$	-6	тригональная призма
7,10	декаєдр	1,Г	$5^4, 2^5, 10_3$	2	
12,14	додека-дигедр гексагонний		$12^4, 12_3, 2_6$		гексагональная антипризма
10,16	гексодекаєдр		$2^4, 8^5, 16_3$		
11,17	гексодека-моноєдр	1,д	$3^4, 8^5, 16_3, 1_4$	1	
12,20	ікосаєдр		$12^5, 20_3$		икосаэдр
13,22	ікосодигедр	1,в	$1^4, 10^5, 2^6, 22_3$	2	КМ13
14,23	ікосоди-моноєдр	1,е	$2^4, 10^5, 2^6, 22_3, 1_4$	1	
14,24	ікосотетраєдр	1,б	$12^5, 2^6, 24_3$	3	КМ14
20,36	триконтогексаєдр		$12^5, 8^6, 36_3$		
23,39	триконтогекса-триєдр	1,а	$3^4, 12^5, 8^6, 36_3, 3_4$	3	

ЛІТЕРАТУРА

1. K.H.J. Buschow, D.B. de Mooij, R. Coehoorn. Metastable ferromagnetic materials for permanent magnets. // *J. of the Less-Common Metals*. 1988, v. 145, p. 601-611.
2. Shen Bao-gen, Yang L.-y., Cao L., Yang H.-y., Zhao J.-g., Yang F.-m. Magnetic properties of metastable $R_2 Fe_{23} B_3$ compounds with R – Ce, Pr and Nd. // *J. of Magnetism and Magnetic Materials*. 1992, v.104-107(2), p.1281-1282.
3. C. Gou, Z.X. Cheny, D.F. Chen et al. A powder neutron diffraction study of magnetic structure of metastable $Nd_2 Fe_{23} B_3$ compound. // *J. of Magnetism and Magnetic Materials*. 1993, v.128, p.26-28.
4. Ю.Г. Титов. Программный комплекс “Поликристалл” // *Вопросы атомной науки и техники. Серия: «Ядерно-физические исследования (теория и эксперимент)»*. 1990, в.9(17), с.70.
5. Bao-gen Shen, B. Zhang, Fang-wei Wang, et al. Metastable $Nd_2 (Fe_{1-x} Co_x)_{23} B_3$ ($0 < x < 1.0$) compounds with the 2:23:3 – type structure. // *J. Appl. Phys.* 1994, v.76(10), p.6763-6765.
6. Bao-gen Shen, F.-w.Wang, S.-y.Zhang, et al. Metastable ternary $Nd_2 M_{23} B_3$ compounds with M–Co and Ni // *Proc. of the International Conference on Magnetism, Cairns, Australia*. 1997, abstract Q3-64.
7. Ю.Б. Кузьма. *Кристаллохимия боридов*. Львов: «Вища школа», 1983.
8. У. Пирсон. *Кристаллохимия и физика металлов*. Ч. 1, М.: «Мир», 1977, 419 с.

ПОЛИЭДРИЧЕСКАЯ СТРУКТУРА ФЕРРОМАГНИТНЫХ ФАЗ ТИПА $Fe_{23}B_3Nd_2$

В.А. Бовда, Н.Н. Матюшенко, А.М. Бовда

Изучение магнитной структуры $Fe_{23}B_3Nd_2$ дополнено координационным анализом атомной структуры. Согласно нейтроннодифрактометрическим данным, опубликованным в работе [3], выведены координационные полиэдры атомов и описана полиэдрическая структура фазы. Рассмотрена корреляция магнитных моментов с координационными полиэдрами и наименьшими межатомными расстояниями.

POLYHEDRAL STRUCTURE OF $Fe_{23}B_3 Nd_2$ -TYPE FERROMAGNETIC PHASES

V.O. Bovda, M.M. Matyushenko, O.M. Bovda

Studying of $\text{Fe}_{23}\text{B}_3\text{Nd}_2$ magnetic structure has been supplied with coordination analyses of atomic structure. Coordination polyhedra and polyhedral structure of the phase have been constructed by using neutron diffraction data [3]. Analyses of shortest interatomic distances and correlations between magnetic moments and coordination polyhedra have been considered.